

BRIEF PATER GENERAAL

ROME, 25 OKTOBER 2014
Prot. Nr. 0000 218/2014

Dierbare medebroeders, zusters, leken-missionarissen en vrienden,

Ik groet u in de naam van de Heer Jezus, onze Verlosser. Ik schrijf u vandaag nu wij de sluiting vieren van de Buitengewone Synode over het gezin en de zaligverklaring van paus Paulus VI. Beide gebeurtenissen zijn zeer belangrijk voor de Kerk en voor de congregatie. De volledige titel van de Buitengewone Synode brengt het belang tot uitdrukking voor ons redemptoristen-missionarissen, die het evangelie telkens weer als nieuw verkondigen: “De pastorale uitdagingen van het gezin in de context van de evangelisatie”. In onze zending tot evangelisatie in de moderne wereld worden wij dagelijks geconfronteerd met deze pastorale uitdagingen. Wij zijn de deelnemers aan de synode dankbaar voor de open en moedige dialoog die heeft plaatsgevonden, en het is duidelijk dat er een zeer brede consensus was over veel onderwerpen, maar ook dat er veel meningsverschillen en reserves zijn met betrekking tot een aantal zeer gevoelige en delicate onderwerpen.

In de Relatio hebben de deelnemers aan de synode de plaatselijke Kerken gevraagd om zorgvuldig te studeren, te bidden en te dialogeren rond deze thema's in voorbereiding op de Gewone Synode, die zal plaatsvinden in oktober 2015. In het bijzonder riepen zij op tot bijbels, theologisch en moraal-theologisch onderzoek en studie om deze pastorale uitdagingen aan te kunnen gaan. In zijn homilie op zondag 19 oktober onderstreepte de Heilige Vader het belang van deze voortgezette dialoog wanneer wij samen willen meegaan op deze reis naar de gewone synode van het volgend jaar. Ik dring er bij alle redemptoristen-theologen op aan deze uitdaging aan te gaan en ons mee te nemen in een zorgvuldige reflectie en studie, samen met de lokale Kerken waarbinnen wij leven en het evangelie verkondigen.

Zoals u weet, was professor Sabatino Majorano, professor aan de Academia Alfonsiana, benoemd tot deelnemer aan deze Buitengewone Synode als medewerker van de speciale secretaris, aartsbisschop Bruno Forte. Wij zijn zeer blij dat onze congregatie de gelegenheid kreeg een bijdrage te leveren aan deze belangrijke vergadering in de persoon van pater Majorano.

Uw broeders zijn u dankbaar, pater Majorano!

Vervolgens zou ik graag de nadruk willen leggen op het belang van de zaligverklaring van paus Paulus VI voor onze redemptoristische familie.

Zoals paus Franciscus in zijn homilie benadrukte, was paus Paulus VI de grote ‘roerganger’ van het concilie, dat ons zoveel mooie documenten bezorgde, die zo sterk van invloed zijn geweest op de vernieuwing van onze Constituties.

Zoals de Heilige Vader benadrukte in zijn Angelus-toespraak, was de Zalige Paulus VI de grote kracht achter de zending tot evangelisatie, en zijn Apostolische Exhortatie *Evangelii Nuntiandi* is vandaag nog van even grote betekenis als zij dat veertig jaar geleden was.. Misschien doen wij er goed aan nog eens naar deze exhortatie te kijken, wanneer we bezig zijn met het overwegen van de boodschap van paus Franciscus *Evangelii Gaudium*, Dit zijn twee documenten die goed bij elkaar passen.

Met deze brief zend ik u ook de tekst die de zalige paus Paulus VI richtte tot de leden van het Generaal Kapittel van de redemptoristen in oktober 1973. Na zijn officiële toespraak in het Latijn legde hij die tekst ter zijde en sprak spontaan in het Italiaans, en, zoals hij zei, vanuit het hart. Wij zijn blij, dat een van de leden van het kapittel een bandrecorder bij zich had en deze woorden opgenomen heeft, woorden door een paus uitgesproken, recht uit het hart, gericht tot de zonen van de H. Alfonsus. Onlangs ben ik er mij bewust van geworden, dat veel jongere leden van onze congregatie deze boodschap niet kennen en velen van mijn generatie hebben deze woorden al in vele jaren niet meer gelezen. Ik spoor u aan deze korte tekst in gebed te lezen en opnieuw te luisteren naar de uitnodiging om onze missionaire roeping te vernieuwen en te verdiepen.

Onze congregatie speelde ook een belangrijke rol in de zaligverklaring van paus Paulus VI in de persoon van pater Antonio Marazzo, de postulator generalis van de congregatie. Vanaf zijn benoeming tot postulator in de causa van Paulus VI door paus Benedictus XVI heeft pater Marazzo, zonder de uren te tellen, gewerkt aan de voorbereiding van deze zaligverklaring. Hij heeft onze congregatie vertegenwoordigd met gratie, edelmoedigheid, intelligentie en trouw.

Dank u, pater Marazzo!

Mijn broeders en zusters in de Verlosser, ik dank u voor het geduld waarmee u deze brief gelezen hebt. Ik weet, dat ik u hiermee een beetje 'huiswerk' opgeef. Misschien kunt u een van deze onderwerpen bespreken in uw communiteit – voor reflectie en discussie, tot voortgezette vorming en vernieuwing.

Moge God u en de gehele congregatie van de Allerheiligste Verlosser zegenen, ja, de gehele redemptoristische familie. Moge Maria, onze Altijdurende Bijstand ons in onze zending tot evangelisatie begeleiden. Door het voorbeeld en de gebeden van de H. Alfonsus, de H. Clemens, de H. Gerardus en de Zalige Paus Paulus VI mogen wij voortgaan getuigen te zijn en missionarissen van Gods overvloedige Verlossing voor geheel het volk van God.'

Uw broeder in Christus

Michael Brehl Csr, algemeen overste

TOEPSRAAK VAN PAUS PAULUS VI tot de leden van Generaal Kapikttel XVIII, 1973.

Na de toespraak in het Latijn voegde de H. Vader er enkele hartelijke woorden in het Italiaans aan toe, woorden van dankbaarheid en bewondering voor het werk verricht in zoveel sectoren, maar bovenal in de uitoefening van de pastorale en missionaire dienst, met name in de geestelijke leiding door middel van de biecht.

“Is dit voldoende, deze Latijnse toespraak?”

Wanneer werkelijk het hart, zoals het Onze op dit moment, zo vol is van de aanwezigheid van deze dierbare zonen en vrienden die ons bezoeken, en wanneer wij werkelijk de functie en roeping begrepen hebben, die u hebt in de Kerk en in de wereld, dan kunnen wij niet zwijgen over wat wij gevoelen bij deze gelegenheid.

Ik weet dat niet allen Italiaans verstaan, maar dat is niet belangrijk. U zult minstens – is het niet? – ons vaderlijk gebaar begrijpen dat wil zeggen: zie, wij hebben een grote genegenheid voor uw religieuze familie, een groot respect, een groot vertrouwen. Weet u bemind door de Kerk, en speciaal door deze Apostolische Stoel, die wij op dit moment tot onze eer, niet verdiend maar in feite, mogen vertegenwoordigen.

Weet, dat u werkelijk met ons verenigd bent. Het is vaak heel goed in uw naam gezegd: “Wij moeten trouw zijn aan onze traditie, ons verbonden voelen met de Kerk van Rome, met de cathedra van de H. Petrus”. Wel, u moogt weten, dat dit wederzijds is, dat wil zeggen: de cathedra van de H. Petrus, de Kerk van Rome is één met u; zij wil uw welzijn, zij waardeert u en dankt u.

Er is nog iets waarover wij niet mogen zwijgen: wij willen uitdrukking geven aan onze erkentelijkheid voor het werk dat u verricht in de Kerk van God, vooral de zorg voor de zielen, die uw eerste roeping is, vanaf Sint Alfonsus tot u toe. Dat nabij-zijn-aan-de-mensen, zoekt dat echt te vervolmaken. Als wij de wereld willen redden, dan moeten wij onderrichten, dan moeten wij voorbeelden geven, dan moeten wij bidden, dan moeten wij ook midden tussen de mensen staan, dan moeten wij ook zoveel mogelijk die klassen nabij zijn, die momenteel – hoe zal ik het zeggen – wantrouwend staan tegenover het religieuze leven. Zij zijn zeer talrijk en zij zijn zeer machtig, omdat zij door de moderne democratie het leven van de volken kunnen besturen.

Midden tussen het volk staan, zoveel mogelijk de mensen nabij zijn.

Wij zijn u dankbaar, omdat u een van de grote, een van de grootste middelen bezit die het pastoraat van de Kerk ter beschikking staan, en dat wij zeer willen aanbevelen: de geestelijke leiding.

Weest goede biechtvaders, zoals de H. Alfonsus. Wij hebben die zo hard nodig. Juist gisteren spraken wij met een andere geestelijke over de gang van zaken in de Kerk en de schaarste aan religieuze roepingen en wij zochten naar de oorzaken daarvan. Wel, de oorzaak daarvan is dat er geen gesprekken meer plaatsvinden in de biechtstoel, dat er geen geestelijke leiding meer is. Een kaars, zeiden wij, gaat niet uit zichzelf branden. Het gebeurt dat de ene kaars de andere die naast haar staat, aansteekt, dat de eigen roeping doorgegeven wordt, dat het eigen enthousiasme om geroepen te worden om de Heer te dienen doorgegeven wordt aan een ander jeugdig onervaren leven dat ontvankelijk is voor zo'n roeping. U kunt werkelijk de krachten van de Kerk vermeerderen en haar troosten in een van haar grootste noden door met geduld en fijne wijsheid, die de paters redemptoristen eigen is, in de biechtstoel plaats te nemen voor de bediening van het sacrament van de boete en de geestelijke leiding.

En er is nog iets dat wij u willen zeggen, een groot ‘Dank u wel’, een dank-u-wel dat zich uitstrekt tot de grenzen van uw missiegebieden. Wij zien het vaak : hier is een redemptorist bisschop, daar

apostolisch prefect, hier vicaris, daar een missie toevertrouwd aan uw medebroeders. Op dit ogenblik zou ik een hartelijke groet willen zenden naar al uw medebroeders-missionarissen, en wanneer u de gelegenheid daartoe hebt, zegt hun dan: "De paus heeft mij opgedragen u te groeten en re zegenen!"

Tenslotte, mijn dierbaren, u hebt een kwaliteit, die u definiëert, die uw specialisme is in de Kerk van God. Zet dat werk voort, die leerschool van moraal, religieuze ethiek, moraaltheologie, waarvan uw stichter, de H. Alfonus Maria de Liguori, u zulke prachtige werken heeft nagelaten met de opdracht die door te geven. Gaat daarmee verder.

Specialiseert u vooral in die sector van de theologie, die de moraaltheologie is. Tracht werkelijk gequalificeerde en serieuze auteurs en geleerden te zijn. U kent de crisis die de moraaltheologie momenteel in de Kerk doormaakt, dat wil zeggen: de crisis van het relativisme, van de mogelijkheid de moraal te veranderen, zoals menselijke gewoonten veranderen, en de maatschappij, en de theorieën die de wereld regeren, ja, ja, ook de Wet van God waarvan wij de vertolkers moeten zijn, die de betrekkingen regelt tussen God en mensen en tussen de mensen onderling, regels die gecodificeerd en tot uitdrukking zijn gebracht in de moraaltheologie; zij kunnen onderwerp zijn van kritisch, zelfs radicaal onderzoek, speciaal op enkele punten waar het onderhouden van de Wet van God, die is bevestigd door de Kerk, lastig en moeilijk wordt.

Weest goede moralisten, dat bevelen wij u dringend aan. De Wet van God verandert niet. Wij mogen wat van God komt niet gemakkelijk ter discussie stellen en evenmin de uitleg die de Kerk er vervolgens aan geeft, met alle voorzichtigheid, met alle wijsheid; wij moeten zeggen: "Zo heeft de Heer het gezegd; zo wil Hij het". Hebt groot vertrouwen in dit magisterie, dat voor ons allen een veilige gids is, omdat wij allen leerlingen zijn, allen studenten, allen leerlingen van de leerstoel van Christus die onze Leermeester is.

En wanneer het principe is vastgesteld, wanneer duidelijk is wat de wet vraagt en de mogelijkheid om haar te onderhouden, wanneer duidelijk is wat de noden van de mensen vragen - wordt dan herders. Dat wil zeggen: vindt manieren om de wet begrijpelijk te maken in eigentijdse theologie. Let er op dat u de maatschappij begrijpt waarbinnen wij leven - ik zou zeggen: theologie van het volk. Dit alles zijn overwegingen van pastoraat; het herder-zijn vult de kennis, die wij bezitten, aan met liefde. En de liefde heeft zoveel mogelijkheden om enerzijds overtuigend te zijn en anderzijds de uitvoering gemakkelijk te maken.

Weest goede herders. Zoals wij al eerder zeiden: weest de zielen in uw pastoraat nabij, vooral in de biechtstoel. U zult ondervinden hoeveel mildheid noodzakelijk is, welke elasticiteit - zou ik willen zeggen - de Wet van God kan aannemen precies om zich aan te passen aan de zwakheden en de behoeften van het menselijk leven. Neemt daarom, zoals wij hebben gezegd in onze korte toespraak, uw roeping zeer, zeer serieus. Het is een immense en unieke genade die de Heer u geschonken heeft: door uw toewijding aan het religieuze leven kunt u zich wijden aan de dienst van God en ook aan de dienst van de naaste, van de mensen van onze dagen.

Hecht belang, groot belang aan deze uitverkiezing. Zij is niet een evenement zoals een ander, iets wat u overkomt zoals iets anders, zij is een geheim dat op uw leven rust en dat u werkelijk maakt tot bedienaren van het evangelie en van de genade die Christus aan zijn Kerk heeft nagelaten..

En weet, dat ik uw gevoelens zal delen als uw broeder en vader, als belast met het "versterken van mijn broeders". Ik zal u versterken, u, zonen van de H. Alfonsus Maria de Liguori. En om u een teken te geven van mijn genegenheid, van mijn trouw, beloof ik u een H. Mis te lezen voor uw congregatie.

Nu geef ik u de zegen. En daarna ga ik plaats nemen in uw midden voor een foto, ter herinnering."

Uit: Bolletino della Provincia Romana Csr, 1973, pp. 315-318.